

ὁ δὲ πολιτικός, ἀπὲρ τὰς κορθεῖς εἰς τὰς κελάς. **A**
 (αὐτῶν δ' εἴστιν αἱ δόξαι τῆς ἀρετῆς) ὁ δ' ἀ-
 πολαιτικός, ἀπὲρ τὰς ἡδονὰς τὰς σωματι-
 κὰς, διότι ἔτερον τὸν ἡδοναίῳ προσαγο-
 ρεῖται, καὶ δὲ αὐτὸν ἐλέχθη καὶ κορθεῖον. Ἀνα-
 ξαγόρας μὲν ὁ Κλαζομαίος ἐρωτηθεὶς τίς ὁ
 ἡδοναίῳ ἔσται, οὐδὲν εἶπεν, ὄν τὸν κορθεῖον
 ἀλλ' ἀποτοπὸς, ἀν' τις σοὶ φανεῖν τῶν τῶν ἀπέ-
 κρινατο τὸν ἔσπον ἡκείνος, ὄσπον τὸν ἐρῶμενον
 ἀδύνατον ἵστανται ἀνοῦτα, μὴ μέγα ὄντα **B**
 καὶ κελεύει ἢ πλούσιον, ταύτης τυγχάνειν τ'
 κορθηγορίας, αὐτὸς δ' ἴσως ἤπειο τὸν ζῶν-
 τα ἀλύπως καὶ καθεστῶτος πρὸς τὸ δύναιον,
 ἢ πρὸς θεοείας κοινονοῦντα θείας, τῶν ὡς
 ἀδύνατον εἶπεν μεγαλοῦν εἶναι.

Κεφθόμιον ε.

Περὲ πολλῶν μὲν οὐκ ἐτέρον, οὐ βρά-
 χιον τὸ κρῖναι κελεύει. μέλας τε δὲ ἀπὲρ
 οὐ βράχον εἶναι δοκῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἀδύνατον τὸ
 ζῶναι μὴ εἶναι τῶν ζῆν ἄριστον, καὶ ὁ λαβῶν
 αἰ τις ἔχει πλήρη τῶν ὀφειδύμενων, πολλὰ γὰρ
 ὄζει τοιαῦτα τῶν δόξα βραχύνοντων, κορθεῖν τε τὸ
 ζῆν, οἷον νόσους, πελοδωίας, χυμῶνας.
 ὅσπερ δὴλον ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀρετὸν μὲν, εἰ τις
 ἀρετὴν ἐδίδου, διὰ γὰρ ταῦτα τὸ μὴ γλυέ-
 δαι. πρὸς δὲ τοῦτο οὐ βίβη, ὄν ἔπ ζῶσιν **D**
 ἔπ πᾶσι οὐκ ὄντες καὶ γὰρ ὅτι τῶν ἀναγκά-
 ρων πάλιν οὐδέ τις ἀπομαίνειν δὲ φρονῶν.
 ἔπ δὲ πολλὰ τῶν τε μηδεμίαν ἐρόντων μὲν
 ἡδονῶν ἢ λύπῶν, καὶ τῶν ἐρόντων μὲν ἡδονῶν
 καὶ λύπῶν δὲ, τοιαῦτα ὄντα ὡς τὸ μὴ εἶναι
 κρῖναι εἶναι τῶν ζῆν. ὅλας δ' εἰ τις ἀπαιτεῖ
 σωματάριον, ὅσα κορθεῖται μὲν καὶ πάρο-
 σιν ἀπαιτεῖται, ἐκόντες μὲν τε μὴδὲν αὐτῶν, **E**
 διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν χεῖρον, καὶ κορθεῖται
 χρόνον πλείονος ἀπέρχοντων, καὶ ἄλλοι ἐνεκί
 αἰ τις πούτων ἔλοιστο ζῆν ἢ μὴ ζῆν. ἀλλὰ
 μὲν οὐδὲ διὰ τῶν ἔσπον μόνον ἡδονῶν, ἢ
 τῶν τῶν ἀρεθισίαν, ἀφαιρέσειαν τῶν ἀλ-
 λων ἡδονῶν, αἰ τὸ γινώσκων, ἢ βλεπέων, ἢ τῶν
 αἰλλων τῶν ἀδύνατον πορίζοντο τοῖς ἀδύνα-
 τος, οὐδ' αἰ εἶς κορθηγορίας τὸ ζῆν, καὶ πᾶσι
 τῶν ὡς ἀδύνατον εἶναι, ὄντων γὰρ ἔπ ταύ-
 τῶν ποιοῦμεν τῶν ἀρεθισίαν, οὐδὲν αἰ εἶναι ἐν-
 κορθεῖται γλυέδαι δυνάειν ἢ ἀδύνατον. ὁ γοῦν αἰ
 διγύπτιον βραχίον, ὄν ὡς ἄπιν τιμῶσιν, αἰ πλείονος τῶν ποιοῦντων ἐξολοιάζει πολλῶν μοναρχῶν ἀμεί-
 κως δὲ οὐδὲ διὰ τῶν τῶν καθεῖναι ἡδονῶν. τί γὰρ διαφέρει καθεῖναι αἰ γὰρ τὸν ὄντα τῶν
 κορθηγορίας ἡμέρας μέγιστος τῶν στανταίως ἀπὲρ ἀριστὸν κελεύει ἢ ποσωνοῦν, ἢ ζῆν ὄντα φουτῶν,

Ciivilis, actiones honestas, eas, inquam, quæ
 à virtute proficiuntur: Voluptuarius ve-
 rò corporis voluptates expetit, quapro-
 pter, vt supra dictum est, alium, quàm
 priores, felicem, beatumque arbitrat.
 Vnde Anaxagoras Clazomenius à quo-
 dam interrogatus, quemnam beatissimum
 iudicaret, Nullum, inquit, ex iis quos existim-
 as, sed quis à felicitate alienissimus tibi videat-
 ur. Animadverterat enim nisi magnum,
 pulcrum, aut diuitem, neminem felicitis
 appellatione dignum illi censer. Cum
 contrà, sibi felices, beatique haberentur,
 qui iustus, honestisque actionibus tran-
 quille incumbere, diuinæque aliqua
 contemplatione participarent.

CAPVT V.

Cæterum cum recta, vinceretur iudi-
 catio de rebus, difficultate vbique ple-
 na sit, tum in primis de iis, quæ obuia, om-
 niùmque cognitioni exposita vulgus ar-
 bitratur, vt quid in vita expetendum sit,
 quæ comparato plenam cupiditatem
 consequantur. Multa quippe mortalium
 vitam circumstant, & molestam faciunt,
 & acerbam, vt sunt morbi, dolorum in-
 tensio, tempestates: vt si hæc conside-
 rant optio à principio detur, non nasci
 potius, quàm hæc experiri velint. Quæ
 conditione vita puerilis est, ad quam ne-
 mo prudens, etiam si queat, redierit. At
 multa quidem, vel voluptatis, dolorum-
 que expertia, vel inhonestis saltem volu-
 pratis iuncta, cuiusmodi sunt, vt non esse
 omnino, quàm viuere, melius iudice-
 tur. At in vniuersum, si congeras cuncta,
 quæ vel agunt, vel patiuntur homines
 non volentes (quia nec ipsius gratia) adie-
 ctis infinitis temporum spatii, nihilo ta-
 men magis viuere, quàm non viuere, eli-
 gatur. Eodem pacto neque ob æbi, Ve-
 nerisque voluptates, si reliquis destituta
 fuerit, quas vel cognitio, vel visus, aut sen-
 sus quispiam alius suppeditaret, nemo
 nisi feruile mancipium magnopere sibi
 vitam exoptandam dubitaret. Patet e-
 nim à bruto ita affectum hominem, ni-
 hil distare, adeò vt bos Ægyptius, quem
 vt Apin colunt, hos monarchas multis
 modis antecellat. Eadem ratio est de som-
 ni voluptate. Quid enim refert, siue
 à prima natiuitatis die ad naturam vs-
 que, mille annis, aut circiter somno pro-
 fundo stertas, an vitam plantæ viuas

επι